

Hortence Brouwn alias Michelangela op Bonaire!

Hortence Brouwn wordt op Bonaire 'Michelangela' genoemd. Haar passie om de ziel in haar stenen kinderen te ontdekken doet haar stralen. De oorspronkelijk Surinaamse koningin van het brons was vroeger wiskunde docent in Nederland. Zaterdag 28 november opende mr. Frans Veenhof met veel humor haar expositie in het Plaza Resort. Vlak voor de opening werden de eerste beelden al verkocht. Ondanks de illegale start merkte de onlangs op Bonaire benoemde rechter quasi-vermanend op dat dit geen terechte gang van zaken was maar zeer zeker recht deed aan de kwaliteit van haar werk.

Tekst en foto's Christel Cosijn en Richelle van den Dungen Gronovius

[Hortence Brouwn]

Hortence Brouwn begon ongeveer dertig jaar geleden met het maken van beelden. Of kozen de beelden deze Michelangela om zich te laten ontdoen van overtollig steen? Zij heeft niet

alleen talloze exposities op Curaçao gedaan. In 1986 was haar werk te bewonderen in Bonaire Beachhotel en in 1988 in het Stedelijk Museum te Schiedam. Een beeldtentoonstelling

vergt goede organisatie en natuurlijk speelt veilig vervoer hierin een grote rol. Ze kan haar werk niet zomaar even onder haar arm pakken om er mee rond te reizen. Desondanks staat ook Trinidad op de agenda.

[I feel like a queen]

Evenals Michelangelo Buonarrotti (1475-1564) uit Florence, ging ook Hortence Broun naar de Italiaanse steengroeven van Carrara om 's morgens bij zonsopkomst het marmer op haar kwaliteit te beoordelen. Met dit vroege ochtendlicht en wat water geeft het 'witte goud' een glimp van zijn karakter prijs. Als wiskundelerares was zij jaren lang op een andere manier

bezig met berekeningen en verhoudingen. Die abstractheid vertaalt ze nu in brons, steen en het champagnekristal onder de stenen: marmer. Ooit hakte zij hoogst-persoonlijk de koele marmerbrokken uit de zich 1000 km² uitstreckende Carrara-groeven in Italië. Dit hoge kwaliteit zuiver marmer vindt zijn oorsprong heel lang geleden. Tijdens de overgang van het Triastijdperk en het begin van het Juratijdperk stond dit gebied lange tijd onder water. Door de stijging van de zeespiegel ontstonden drukgolven. Deze drukgolven persten allerlei materiaal samen, zoals kalkbestanddelen en mosselschelpen waardoor er marmerkristallen werden gevormd. Door continentale verschuivingen, meer dan honderd miljoen jaren later, daalde in het Tertiair de waterspiegel. Hierdoor kwamen deze marmervindplaatsen tot een hoogte van wel 2000 meter bloot te liggen. De oorspronkelijke bewoners van deze streek noemden de steen 'car', waaruit later de naam Carrara ontstond. De stralende gladde marmergletsjers op de hellingen van het bergmassief doen pijn aan je ogen wanneer de zon erop schijnt. De Grieken noemen dit witte edele gesteente Marmaros. Maar ook andere soorten marmer zoals Portugees en

Turks begroet Hortence van harte. Het creatieproces is spannend en elke keer opnieuw gaat ze het avontuur aan. Meestal werkt ze aan een stuk of vier beelden tegelijk. Wanneer haar stenen kinderen blijven tegenstribbelen, moeten ze naar haar ziekenboeg. Daar moeten ze wachten tot ze er klaar voor zijn om zich opnieuw aan de wiskundige inzichten van de meesteres over te leveren.

[Hortence Brouwn en mr. Frans Veenhof]

Maar Hortence voelt zich niet superieur ten opzichte van het harde materiaal. Integendeel. Het respect dat ze voor de wijsheid van de steen heeft blijkt uit haar communicatie met hen. Dat komt ook tot uiting in haar treffende titels en een deel van haar gedachtegoed dat in de brochure is terug te vinden: 'Als je droomt creëer je niet. Je gedachten hebben effect op je toekomstige creaties.' De kunstenaar ziet haar zielsgedachten in wisselwerking met de ziel van de steen samensmelten en tot uitdrukking komen onder haar

artistieke handen. Een elegante balans, neigend naar een Goddelijke gratie is kenmerkend voor haar prachtige werken.

[Enthousiaste bezoekers voor een van de beelden]

Ook haar ontmoetingen met het Curaçaose limestone van de Tafelberg geven haar inspiratie. Ondanks de nieuwe wet, die het hakken van deze stenen verbiedt, rolt er toch nog wel eens een brok naar beneden. En met brokken weet Hortence sowieso beter raad dan met een stenen blok. Ze begint nooit zomaar in het gesteente te hakken. Eerst is er een eerbiedige kennismaking. De ziel van de steen wordt uitgenodigd om zich aan haar te openbaren. De harde brok verandert in haar muze, de beeldhouwster verleidend om haar ware vormen te onthullen. Het aanraken is een essentieel onderdeel van haar werken met de beelden. Hortence nodigde tijdens het openingswoord iedereen uit de beelden vooral aan te raken. Niet alle beelden zijn uit steen geboren.

Haar bronzen beelden maakt ze tot een oplage van maximaal 5 stuks. Dat vereist een ingewikkeld proces van mallen maken en gieten.

[Evert Piar complimenteert Guus Gerritse voor de muzikale omlijsting]

Mensen die geïnteresseerd zijn in de beelden van Hortence kunnen ze nog komen voelen tot 8 januari 2010. Voor meer informatie 00599 - 97372193 of surf naar www.brouwn.com.